

Segel Sällskapet Gäddviken

Gäddviket

Glad sommar på Lilla Skratten - så länge bryggorna håller.

I detta nummer:

- Det kom ett brev...
- Kappsegling på längden och tvären
- Så minns vi midsomrarna på Skratten
- Johnne idkar sjöräddning
- Eskader med extra allt
- Valberedningen kallar
- Klubbkassan idkar prima liv

4

2018

Manusstopp nästa nummer 10 januari. Mejla bidrag till gaddviket@gaddviken.se

Det kom ett brev...

Hej Gäddis!
Leif Engström med
medlemsnummer 394 här.
Med sorg i hjärtat får jag
meddela att från och med i dag
är jag inte båtägare längre.
Några återblickar: År 2010
kom jag med kompisen
Svempa, sonen och hunden på
väg till TBK i Åkersberga via
den fina kanalen. Vid Lilla
Skratten låg bara en båt och
Svempa som är lite för att
snacka började prata med den
enda båt som låg där. Typ vi
har klubbstandert, kan betala
för en övernattning varför kan
vi inte få lägga till. Svaret blev
OK kom som min gäst.
Det var Stene Bruno som låg
där med sin Östersjö sexa nr 1.
Självklart frågade vi om han
ville komma på en
"tilläggare".
Det blev en fantastiskt trevlig
kväll och drickat i bägge
båtarna tog slut. Nästa morgon
sa Stene att jag skulle söka
medlemskap i Gäddis. Detta
gjordes och Hustrun och jag

blev anmodade att komma till
ett styrelsemöte för att
förklara vår avsikt med att
söka medlemskap.
Vet ej om Stene agerade för
att tillstyrka mitt
medlemskap. När jag själv
blev invald till Trälhavets
Båtklubb 1969 krävdes två
Faddrar, alltså två
klubbmedlemmar som kände
mej personligen och kunde
intyga att jag var en
"hyvens" person.
Vi skiljer oss från
genomsnittet vad det gäller
ålder, är nu 77, men vi var på
det fina jubiléet, har gjort
arbetsplikt med att fixa
toaletter, klippa och föra bort
mängder med taggiga
nyponbuskar.
Ett roligt minne är att Maggan
håller sig med taxar och när
hon hade en ny ung av
hankön blev han så
tokförälskad i vår Cavaliertik
så att vi måste turas om att ha
våra hundar inne i båtarna...
Ett annat minne är att när det

var dags att rädda bastun blev jag anmodad att med föreskriven utrustning infinna mig i Waxholm för taxibåt till Lilla skratten. Om jag inte kom själv eller gav arbetsduglig ersättare skulle det utgå en varning och 2.000:- i böter.

Min uppgift bestod i att tillverka en 9 meter lång balk bestående av tre ihopskruvade tvåtum x 8 balkar. Fick då lära mej att det bästa sättet att sammanfoga var att skruva som en tärnings femma: I de fyra hörnen och en skruv i mitten.

Till min hjälp fick jag en klart äldre kvinna som ersatte en ännu äldre make. Det blev så att jag i stället för att plocka upp nästa skruv ur snickarbältet fick den serverad i handen ungefär som när läkaren säger ”peang syster”.

Tycker att Gäddis är en unik klubb med sin inriktning på träbåtar. Hade i 8 år Neptunkryssaren nr 147 och glädjen med att varje år ha renslipat något blev så annorlunda när ett barn ledde till en IF, det kändes som att sitta i ett badkar.

Nu till något jag vill be om. Bästa kompisen Anders Söderström har en Vinga 78 och vi har länge seglat tillsammans med varsin gast. Han är mycket intresserad av bastu och även duktig på att fixa mat. Under åren har vi två till tre gånger per år åkt med min båt till Skratten för bastublot och något gott att stoppa i ansiktet. Jag har ju kvar mitt medlemskap så skulle det vara möjligt att få avsluta denna långa tradition med att få anlöpa med min Gäddisstandert visad i hans Vinga 78?

Mvh, Leif

Gäster på ön -med vimpel...

Ordförandeord

Utöver att Leifs brev här intill är ett väldigt trevligt inlägg med fina tankar om Gäddis så väcks åter denna fråga: Får man lägga till vid Lilla Skratten utan vimpel? Ja självklart, alla medlemmar får nyttja Lilla Skratten!

Vad kan vi göra för att bli av med den mytiska kopplingen mellan Holmen och Vimpeln???

En annan tanke är att vi får nya fina medlemmar tack vara Lilla Skratten och ett trevligt bemötande från befintliga medlemmar.

Gäddis är en rätt ovanlig klubb, inte bara på grund av ålder och träbåtstradition, utan även på grund av att antalet medlemmar är flera gånger större än antalet yachter i hamnen.

Detta stärker klubben avsevärt och hjälper oss att kunna ha en egen klubbholme, både vad det gäller arbetsinsatser och

ekonomi - det är fint att se Lasses ekonomiska sammanfattning här i Gäddviket, med den välfyllda klubbfonden! Uppskattar vi dessa medlemmar? Kan vi göra mer för att bli fler? Det kan inte nog betonas hur viktigt det är för klubben att ha så många medlemmar som inte har en inregistrerad yacht!

*Vid pennan
Bosse*

Drar bryggor för fullt.

Gäddiseskadern 2018

Vi på Ninni tjuvstartade årets Gäddiseskader redan på torsdagkvällen den 12:e juli med att gå ut till Lilla Skratten, tre timmars motorgång från Viggan. Väl där träffade vi Stene som dröjt sig kvar från seglarlägret.

Dagen efter, fredagen den 13:e ville skrockfulle Tor inte lämna hamn så vi blev kvar på holmen, Stene skulle bunkra i Waxholm

så Lena följde med. Under deras shoppingtur seglade Ove och Inga-Lill in med Espri så vi åt en trevlig middag tillsammans på kvällen. Espri och Ninni bestämde att dra sig neråt Härsö på lördagen men inte hela vägen utan vi övernattade i Skärvassaviken på Nämö.

Lätta vindar från sydost gjorde att vi kryssade i några timmar innan vi

anlände mellan fem och sex på eftermiddagen.

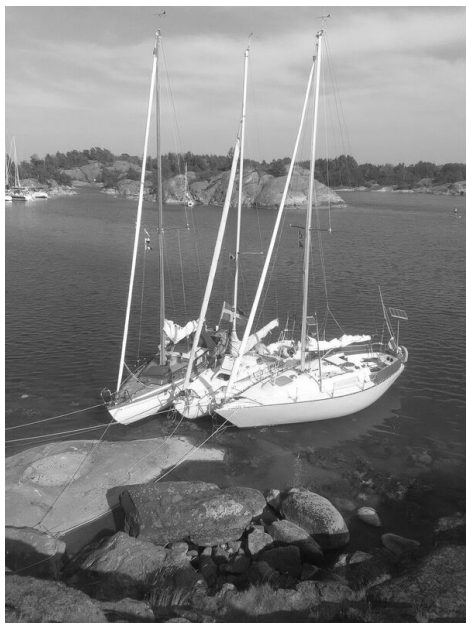
Söndag och samling på Härsö, vi hissade på vid elvatiden och drev sakta ut på Nämndöfjärden, endast tio Nm till Härsö men det tog oss två och en halv timme i det soliga vädret.

Väl framme mottogs vi av Göran i Charlotta och Christian i Le Mona (från Viggbyholm), nu var vi fyra eskaderbåtar med sex personer.

Måndag morgon hade vi skepparmöte och många förslag på första hamn, efter lite parlamentering beslöt vi oss för att segla söderut till Brunnsviken på södra Ornö. Där finns ett litet varv där vi kunde dels tanka vatten och dels få landström till kylskåpen.

Flera av oss känner varvsägarna Inger och Sven och så var vi nyfikna på hur fenkölsracern X från 1912 mår efter söndagens sjösättning.

Vi anlände efter klockan tre på eftermiddagen och så småningom anslöt också Rödnäbba med Yvonne och Nils ombord, kul!

Sadelöga.

På bryggan finns ett antal bord utställda så vi dukade långbord och intog gemensam middag i kvällningen tillsammans med varvsapersonalen och andra gäster.

Tisdag förmiddag ville Sven guida oss på varvet och vi fick en timmes rundvandring bland gammal och nytt, många projekt är det...

Vid skepparmötet hade vi beslutat oss för att gå till Vedviken på Fjärdlång men innan avsegling från Brunnsviken ändrades

Napoleonviken.

destinationen till Sadelöga med Stabbo som alternativ. Då distansen mellan Brunnsviken och Sadelöga bara är sex Nm bestämde vi oss på Ninni att i allafall segla till Fjärdlång och hämta upp Hasses fripassagerare "Gurkan" som redan satt på Vaxholmsbåten på väg dit. Hasse skulle nämligen ansluta senare på dagen men hade en lång segling från Nassa framför sig.

Vi hämtar Gurkan vid tvåtiden och ansluter igen till eskadern på Sadelöga vid fyra. Några timmar senare anländer Hasse i Deidre (skärgårdskryssarvän) och Lars i Dezir. Lars har lånat ut Refuge till juniorerna i Alingsås SS under sommaren så han fick ta en av sina andra båtar. På Sadelöga hade vi delat upp oss i två klungor då det var nästan fullt överallt i viken. Vi samlades dock på en klippa och umgicks långt in på småtimmarna i den ljumma

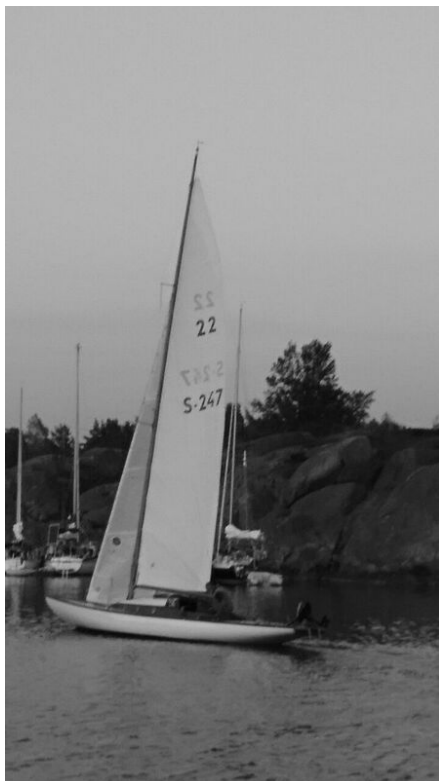
kvällen, mycket sol och bad blev det.

Onsdagen var dedikerad till sillunchen och när flera andra båtar lämnade viken passade vi på att förhålla oss närmare dasset och till en klippa där hela eskadern fick plats (plus en stackars Hanse som låg mitt i klungan). Vi väntade in ytterligare två deltagande båtar, röda Irmelin under italiensk flagg med Leif ombord och Christian & Pias nya After Ski som ankrade på redden.

Nu kunde vi njuta av sill, potäter och nubbe! Detta pågick resten av dagen varvat med långa bad i det 22-gradiga vattnet.

Torsdagens skepparmöte beslutade att vi drar oss inåt civilisationen igen då några av båtarna skulle vidare in i Mälaren så vi beslutade att segla till Napoleonviken på Ägnö.

Esperi avgick mot Nynäshamn för vidare segling till Gotland, Rödnäbba seglade hem till Fiversättraön och vi andra satte kurs mot nordväst. En härlig kryss upp förbi

Dezir anländer.

Dalarö och när vinden avtog uppe på Jungfrufjärden kunde vi lätta på skoten och få en stilla halvvind till slör mot dagens mål. After Ski och Iremelin seglade Ägnö förbi och gick till sina respektive hemmahamnar, vi andra hittade en egen skogsbrant med kvällssol och middag med nachspiel

Ju mer
vi är
till-
sammans

!

! i Ninnis sittbrunn.
Fredagen upplöstes eskadern,
Christian stack tidigt iväg
mot Viggbyholm och vi
andra la ut vartefter mot
olika destinationer.
Därmed var årets eskader
avslutad och den kommer

nog att gå till historien som
den soligaste och varmaste
hittills! Och inte kom vi till
Trosa i år heller!
Tack alla för en trevlig
vecka!

Lena och Tor på Ninni

Glad midsommar...

Eller: Hmm, det här verkar bekant

Midsomrar på Skratten 1994 och 2018. Vad har dessa gemensamt?

Vi som har varit med ett tag kan berätta.

Förutom VM i fotboll och skitväder kvällen innan och på midsommaraftonens förmiddag, fick vi som var där uppleva en mycket fridfull

dag. I år var vi två båtar vid bryggan på morgonen.

Tyvärr drog den andra vidare när vinden hade lagt sig något. Då låg vi där helt solo. Hade vi bara gått på prognosen, så kanske vi också hade hoppat av, men nu hade vi ansvaret för 3 kg strömming + tillbehör till mackorna.

Där satt vi med Svarte Petter liksom, så det var bara att ge sig iväg. För att få bra plats vid bryggan stack vi, i regnet, redan kvällen innan. Fick en jättebra plats vid bryggan...

Precis som förra gången blev det kanonväder på eftermiddagen och vi kunde maja stången, skutta runt lite och börja steka strömmingen.

Lagom till att strömmingen var klar hördes glada tillrop från fjärden.

Va', kommer det fler?
"Tänk att man aldrig kan få vara ifred" var inte den första tanken som dök upp.

Två familjer inklusive några medföljande ungar dök plötsligt upp. Det mesta av midsommarpysslet var redan avklarat, men lite hjälp med strömmingsmackorna och trevligt sällskap fick vi i alla fall.

Det blev en hel del fisk på menyn den helgen...

Midsomardagen förflöt som den skulle, med ordentlig lunch som huvudnummer. Ytterligare några entusiaster anslöt sig. Bra med gamla traditioner som är svåra att bryta.

En frågetävling fick ersätta de betydligt mer livade attraktioner som ordnades när vi var som störst bäst och vackrast
Tillbaka till årets tävling, Karlssons Kluringar, med en vuxen- och en barndel. Medan de vuxna hade det kämpigt med frågorna, ingen hade full pott, briljerade barnen Ines och Theo med alla rätt.

Inga misstankar om forskningsfusk här inte.
Fri travesti på Dyvickans lovsång:

*"Nästa år det vete kattenom jag är på Lilla Skratten
Men ändå jag veten gruvlig hemlighet
Jag bär en börda lömsk
Jag är så glömsk".*

Yvonne & Nisse F

Örådet kallar till stängning

15 september sätter vi på
fönsterluckorna för vintervila.
Vi räknar med att påbörja
arbetet vid 9-tiden på lördag
morgonmen alla är välkomna
redan på fredagen.
Vi bjuder på lunch
bådadagarna och naturligtvis
trevligt sällskap i ett glatt
gäng!
För att vi ska kunna beräkna

åtgången av mat m m är det
bra omdu anmäler ditt
deltagande till Kalle Karlsson
på mejladress
holmfogden@gaddviken.se
eller telefon/sms 070-3111 55
52 senast måndag 10
september.

Varmt välkomna hälsar

Örådet!

Ohoy kappseglare!

Du vet väl att alla Gäddvikare kan få bidrag till
anmälningsavgiften när du kappseglar?
Kappseglingen ska vara sanktionerad av Svenska
seglarförbundet, båten vara anmäld och segla för SSG.
Du kan få bidrag för en kappsegling per säsong. Ansök
innan 31/12, skicka ansökan till
kappsegling@gaddviken.se eller skriv till Segel Sällskapet
Gäddviken, Box 151 89, 104 65 Stockholm

Succé för regattan -

nu hoppas vi bara bryggorna håller

Så länge bryggorna håller...

Den 18-19 augusti var det regatta igen på Lilla Skratten. En viss nervositet hade insmugit sig hos kappsegelingskommittén med tanke på att det bara kom 8 båtar förra året.

Skulle vi lyckas denna gång? Vi hade i år satsat en hel del på att lobba i sociala medier och förutom kontakt med klassförbunden även varit ute på båtklubbarna och delat ut

reklamklappar. Men nervositeten hade fortfarande inte släppt när det 2 veckor före regattan bara var 6 båtar anmälda. Men vi vet ju sedan tidigare att anmälningar brukar komma in sent, så det gäller att ha is i magen...

Sedan började anmälningarna ramla in och vi fick till sist ihop 23 båtar, som väl får anses godtagbart i dessa tider av nedgång i

kappseglingsintresset. Som under tidigare år så var det en viss konkurrens denna helg med andra regattor och SM-seglingar, men detta har vi kommit underfund med är svårt att göra något åt då det är trångt om utrymmet i kalendern i augusti. Krockar blir det alltid. Sanktion av regattan ska ju också göras redan i november. SM-

På lördagen SV 5-6 m/s så att vi fick till 3 perfekta seglingar. Lägg därtill fina disciplinerade starter nära linjen och inga protester.

seglingarna vet man ju när de blir, men det är svårt veta när andra klubbar tänker lägga sina regattor. Man får hoppas att det håller sig till tidigare års datum, vilket de oftast gör. Sedan kom nästa stora fråga. Vad skulle det bli för väder. Det är ännu svårare att göra något åt och det måste man ha tur med för att få ihop båtar. Och det hade vi denna gång! Varmt blev det som det har varit hela sommaren men nu fick vi också fina vindar.

På lördagen SV 5-6 m/s så att vi fick till 3 perfekta seglingar. Lägg därtill fina disciplinerade starter nära linjen och inga protester.

I land blev det efter sail med öl och korvgrillning medan några sedan kanske tog sig en bastu och ett uppfriskande dopp.

Regattamiddagen på kvällen sedan drog 76 gäster och var som alltid en uppskattad tillställning inte minst efter att vår vice ordförande Gabriel hållit ett bejublat välkomsttal på rim. Och naturligtvis för den mörstekta fläskfilén med utsökt gratäng och sallad till vilket man fick en ½ flaska rött vin av den bättre sorten, Penfolds Koonunga Hill, också mycket uppskattad. Baren som består av en R2,4, en minitolva, blev kvällens häng där det minglades och

Kanske världens bästa bar?

diskuterades båt och segling i det oändliga, och musik och ett välbesökt dansgolv hade vi naturligtvis också.

Lite smolk i bågare kom det tyvärr på söndagsmorgonen när vi vaknade till en ökande nordväst som fick bryggorna att börja vika sig. Totalt 23 båtar, varav några ganska stora, blev för mycket för våra gamla bryggor och bryggfästen, som inte är dimensionerade för sådan press, vilket de naturligtvis måste vara om vi i fortsättningen ska kunna ha en

regatta värd namnet.

Flera började bli oroliga för sina båtar och ankrade om, några valde att avstå från distansen och lämnade holmen, vilket man kanske gjort ändå. Detta fick till följd att det bara blev 13 startande på distansen.

I år hade vi lagt om banan radikalt så att vi fick till en lång kryss från Ö Strängarna. Vinden hade mojnat något lagom till start så det blev en fin och snabb segling på den cirka 12 NM långa banan så att första båt, Sk30 Pani, gick i

Efter nervös väntan samlade regattan fler båtar än på länge.

mål på mindre än 2 timmar. I land blev det after-sail igen med korv- och ölförsäljning och därefter prisutdelning som man får försöka hålla så snart det går. De flesta seglarna, varav många har lång väg hem, är angelägna att komma väg så fort som möjligt. Alla är därför tacksamma att få slippa förseningar som till exempel långdragna protestförhandlingar, och det var det inga i år.

Under tiden seglarna var på banan hade funktionärerna i land kämpat med att återställa holmen till sitt normala skick.

Det går inte nog understryka hur mycket alla våra regattafunktionärer betytt för att vi lyckats så bra med

**Lite smolk i bågare kom
det tyvärr på
söndagsmorgonen när vi
vaknade till en ökande
nordväst som fick
bryggorna att börja vika
sig.**

regattan, några har släppt taget efter många års slit, och det får man unna dem, men nya har tillkommit. De gör ett

Här det bästa festen, nästan under bar himmel.

jättejobb och allt helt ideellt. Att vi lyckats vet vi genom den positiva feedback vi får från seglarna. Vi har fått mycket beröm. Man tycker till exempel att vi håller bra, okomplicerade seglingar, trevlig regattamiddag med god mat och gott vin, bra service, och man är förvånad att en så liten klubb fixar allt detta. Så min förhoppning är att vi kan fortsätta med regattan i fortsättningen också, men då hänger det fortfarande till stor del på om vi kommer att ha

Seglar vackert.

hängivna funktionärer. Och naturligtvis att vi har bryggor som håller.

Janne

Stabil klubbkassa, hälsar kassören

Föreningens ekonomi fortsätter att vara god, efter ungefär halva årethar vi ett betryggande överskott.

Delvis beror de låga kostnaderna på att försäkringar för hamn och holme avseende år 2018 betalades redani slutet av förra året och därför inte belastar innevarande år.

Resultatrapport 2018-07-31			
<u>Intäkter</u>		<u>Kostnader</u>	
Hamnavgifter, skåp	122 083,18	Hamn, drift	-16 262,50
S-platsuth	0,00	Hamn, investeringar	0,00
Avgifter	127 530,00	Hamn, el	-5 056,00
Försäljning	3 245,00	Hamn, vatten	-434,00
Räntor	0,00	Hamn, sophämt	0,00
Extra uttax.	0,00	Hamn, försäkring	0,00
Övrigt	2 530,00	Hamn, arrende	-11 338,00
Juniorverk.	90 000,00		
Klubbmästaren	875,00	Holme, drift	-1 242,00
Kappseglingar	0,00	Holme, investering	-4 000,00
GR segling	1 400,00	Holme, försäkring	0,00
GR middag pub etc	3 120,00	Holme, arrende	-17 507,00
Seniorverksamhet	0,00	Kappseglingar	-3 339,00
		GR segling	0,00
Summa intäkter:	350 783,18	GR middag pub etc	0,00
		Klubbmästeriet	-21 818,00
		Juniorverk.	0,00
		Gäddviket	-16 450,00
		Hemsidan	-1 092,50
		Seniorverksamhet	0,00
		Tjejverksamhet	0,00
		Föreningsavgifter	-19 187,00
		Övr. klubbkostn	-11 602,00
		Omkostnadsers	0,00
		Sophämtning GR, läger	0,00
		Summa kostnader:	-129 328,00
Klubbens fonder:	Hamnfonden - 135.770:-		
	Klubbfonden - 100.698:-		

Både hamn och holme har nya fogdar som har varit försiktiga med attstarta nya projekt.

Räddningsaktionen för att bygga om sliprälsen i hamnen blev dessutom relativt billig, ca 15.000:-

Resultatet som publiceras här intill omfattar inte seglarlägrets kostnader utan bara dess har intäkter, det gör också att siffrorna ser extra positiva ut.

Om det finns frågor om klubbens ekonomi är medlemmarna välkomna att ställa dem på det stundande medlemsmötet.

Hälsar kassören, Lars

Kallelse till medlemsmöte

Det här mötet ägnas främst åt att diskutera klubbhamnen. Alla medlemmar är välkomna att väcka frågor och uttrycka åsikter om allt som rör hamnen.

Tid: Torsdagen den 13 september kl 19.00, 2018

Plats: Klubbhuset i Gäddviken

Dagordning:

1. Mötets öppnande
2. Fråga om mötets stadgeenliga utlysning
3. Val av mötesordförande och sekreterare
4. Val av två justeringsmän att jämte ordföranden justera protokollet och att räkna avgivna röster
5. Fastställande av dagordning
6. Diskussion: Hamnen
7. Rapporter från övriga verksamheter
8. Rapporter och skrivelser
9. Övriga frågor
10. Avslutning

Johnnes loggbok

Räddning af skeppsbrutne.
Korsar numera Ålands hav
ganska ofta, men mestadels
med Birka, Viking och dom.
På egen köl blev jag tidigt
ganska besviken över våra
grannars sjökort. Ej ens en 3-
m-kurva. "Segla i lederna" -
bu!

Några vändor har det blivit,
men det var ett tag sen...
PEOLA, min dåvarande P- 28.
Johnne samt då tonårige son
Ola, samt hans något yngre
kompis David. Nattkör över
till Mariehamn utan problem,
gör stan. Därefter utmärkta
Nyhamn. Siktet var Kökar,
men vi blev varnade för då
nyuppförda, låga broar.

Trevligt båtliv i Nyhamn med
goda grannar, men vår
"skeppsgosse" David började
tappa stinget och "pipa".
Underförstått, han längtade
efter mamma.

Skeppsråd: vi vänder. Ut på
Ålands jäsande hav. God
sydlig bris, vi kunde sträcka.
Ett rev i storen för säkerhets

skull samt kryssflock. Jollen väl
stuvad upp och ned på
fördäck. Måttlig våghöjd ca.
1.5 meter. Allt o k.
Halvvägs, mitt på Ålands hav,
motljus, siktas två "objekt".

**"Det är sälar
grabbar, fint va"
anser skepparen.**

Guppar upp och ned ur
vågorna. "Det är sälar grabbar,
fint va" anser skepparen.
Vi faller av, närmar oss. "För
helvete, det är två människor"
Orderna strömmar nu från
skepparen, allt man läst om
"räddning af skeppsbrutne":
"Kolla bäring, båtshake fram,

© Can Stock Photo - csp20251789

***”Kolla bäring,
båtshake fram, grova
tampar, montera ned
styrbords mantåg,
whisky fram, livboj,
klart att riva storen.”***

grova tampar, montera ned styrbords mantåg, whisky fram, livboj, klart att riva storen.”

Vi faller av, kommer snyggt upp från lä mot haveristerna. Försiktigt. Två gubar vinkar glatt, sittande i varsin långfärdsutrustad kajak. Flytvästar, sittbrunnssäckar och allt. Ätande mackor.”Ingen fara grabbar, vi har bara tagit lunch-paus.

Kul att ses...”

Lärdom: Numera har jag alltid styrbords mantågs vantskruv infäst i akterpulpiten meddelst en flerdubbel nylontåt. Lätt och snabbt att klippa vid behov, lätt att återfästa . Man vet ju aldrig vem man snabbt vill hjälpa ombord: sjöjungfrur eller så.

Johnne

*Gullmar VII med besättning på väg in i Svindersviken och till Gäddis.
Fotograf: Sofia Broomé*

Historien om Gullmar VII

Kära Gäddvikare, här kommer historien om hur jag blev nybliven ägarinna till 37-fots-skit-snyggingen Gullmar VII.

I vintras någon gång så bestämde jag mig för att sälja Folkbåten (Slaget-) Mona (Nordin) till en tjejkompis till mig från Borlänge som numera bor i Malmö. Hon seglade med mig första

gången i sitt liv förra sommaren, och precis som jag, föll hon pladask för båten och seglingen från första stund.

Det har dock varit ett litet projekt med att segla ner båten till Malmö, korsa Hanöbukten och hjälpa en tjej från Borlänge som knappt sett en båt tidigare att komma igång med ägarinneskapet, så jag

hade ingen plan på att köpa mig en ny båt direkt. Det finns dock gott om gamla Borlängebor som vill lära sig segla, så jag blev satt under en hård kampanj av en gammal lågstadiekompis som precis flyttat till Stockholm. Varje dag fick jag ca 10 annonser på olika båtar i min inkorg av "Lill-Johan" från Borlänge, en stor båt som det går att segla till Karibien med skulle vi ha, dock med begränsad budget

"Hon seglade med mig första gången i sitt liv förra sommaren, och precis som jag, föll hon pladask för båten och seglingen från första stund."

såklart.

Så dök hon upp, Gullmar VII, ett oemotståndligt specialbygge för Arvid Laurin själv.

På: <http://sailyachtsociety.se> går att läsa om båten:

"Två båtar byggdes efter ritningen från 1965, varav Gullmar VII byggdes för

Arvid Laurin själv och den andra, Sjöhäxan, byggdes för byggmästare Allan Skarne. Gullmar VII användes av Arvid Laurin som flytande experimentverkstad och han seglade henne i 14 år. Hon var från början skonarriggad med wishbonerigg och masterna i glasfiber från Oscar Plym var extremt smala och hade dubbla spridare och rodrig. Riggen ändrades senare till ketchrigg och har höjts i olika omgångar för bättre skärgårdsegenskaper. Storseglet är lösfotat och focken ursprungligen på peterbom har ersatts av rullflock. Som alla Laurinare är hon långkölad men med skillnaden att hon har ett centerbord att släppa ned på kryss för att motverka avdrift, med centerbordet som väger ca 150 kg uppvinschat i sin ficka i järnkölen har hon endast ett djupgående på 120 cm. Den relativt stora motorn på 64 hk sitter midskepps för att minska totalvikten som endast är ca 5.5 ton, vilket får betraktas som lite för en så stor träbåt. Hon är mycket behaglig att segla och till skillnad från de

tidigare klassiska kostrarna som ofta var begynnelsevecka och slutstyva kränger inte Gullmar VII särskilt mycket och har i öppna vindar goda fartresurser 1965 skrev "Till Rors" en artikel om sjösättningen av de två systerbåtarna att "Arvid Laurin, 64 år i år, har slagit till igen och om inte seglarvärlden fått en knockout så är den i alla fall i gungning!"

När Arvid Laurin av hälsoskäl inte kunde segla längre sålde han båten till Carl Frostell i Djursholm. som porträtterade sin vän Arvid Laurin i ett nummer av På Kryss årgång 1999 varvid stort utrymme ägnades Gullmar VII.

Frostell ägde båten i ca 15 år och nuvarande ägare – den fjärde(?) – köpte båten hösten 1999 av Rolf T Gustafsson".

Den fjärde ägaren hette Magnus Svensson och han hade köpt den tillsammans med sin far, som jag förstått gick under namnet "Afrika-Sven" efter ett antal resor. Magnus säger att allt som är bra med båten har vi Laurin att tacka för, de mindre bra installationerna skylls på

"Afrika-Sven". När vi skulle segla henne första gången upptäcktes ett getingbo i Mesanseget och 4 fågelägg rullade ur storseget, så för att göra en lång historia kort, naturen hade flyttat in och det var dags för ny ägare. Det kanske inte blir Karibien

"När vi skulle segla henne första gången upptäcktes ett getingbo i Mesanseget och 4 fågelägg rullade ur storseget"

nästa år, men siktet är som alltid inställt på Gotska Sandön och givetvis "Hamnkvarteren i Gdansk". I vinter kommer hon upp hos Stockholms segelsällskap – Rastaholm, men i ett par veckor till finns hon, och ett ex av "på kryss" där det står att "blott en mor kan älska en sådan båt, att beskåda alldeles vid mastkranen i SSG. Väl mött där!

Maria

På kryss och på drift

Om vikten att aldrig ge upp

Kolfiberrodret, årets roligaste segling! Kolfiberrodret är visserligen en kappsegling men gillar man utmaningar och segling så är detta en trevlig kombination. Seglingen är så kallad Shorthand, det vill säga högst två personer i besättningen, och hur ofta seglar man egentligen fler? Tanken är att varje båt ska segla omkring 20 timmar men det beror ju på båtens prestanda så spridningen i år blev från 18 till 23

timmar bland de 110 båtar som tog sig i mål. Starten gick från Grinda med första startgrupp klockan 13:30 på fredagen den 19 juni och sista

Foto: Ulf Aronsson

start för några trimaraner klockan 20 på kvällen. Starttiden är alltså beroende på SRS-talet och tanken är att om alla seglar optimalt så är alla

samlade vid halva distansen. Målet var i år vid Finnhamn och gästbryggan i Paradiset var reserverad för de tävlande. På fredag morgon startade det virtuella skepparmötet på Facebook där banan på 97 Nm presenterades. Några frågor ställdes i kommentarfälten men det mesta verkade vara utklarat på förhand.

Vår start var utsatt till klockan 15:25 så en stund innan fick vi bogsering ut ur hamnen i Grinda för att känna lite på vädret. Båten som jag gästade på var faktiskt äldsta deltagande båt, en SK30 vid namn Signe byggd 1926, 12,87 lång och 1,87 bred. Förmodligen också den båt med lägsta fribordshöjden, sitter man i sittbrunn är det bara att sträcka ut handen och skölja ur kaffemuggen.

Dagen innan, på torsdagen seglade vi ner Signe från Tjockö där hon har hemmahamn och då hade vi seglat med revad stor och fock. Vi behöll denna segelsättning inför starten då vinden var hård västlig och första märket var rätt västerut. Vid rundningen slog vi ut revet då det nu blev en lång

undanvind ut mot Kanholmsfjärden med delvis saxat försegel. Focken skiftades mot genua vid Gällnö port men vad hjälpte det? De stora båtarna började redan komma ikapp. Ute på Kanholmsfjärden med banan var en fröjd att se, alla båtarna var visserligen inte där samtidigt men det vimlade av segel, det var ju kappsegling! Naturligtvis utsåg vi några jämbördiga konkurrenter som vi bara måste slå, S30:an som startade precis före oss, den lilla båten med den randiga genackern och en annan som hade 55 eller möjligtvis SS i rött i seglet.

Färden gick vidare med rundningen norr om Sandön, ner väster om densamma och efter ett par kringelikrokar så rundade vi sydligaste spetsen på banan, Gula grundet, och då började solen gå ner och vinden avtog vartefter. Fortfarande blev vi omseglade av större och snabbare båtar... Lanternorna tändes runt omkring och mörkret kom krypande men riktigt svart blir det ju inte i mitten på juni. Tyvärr blev skeppare Conny dålig i magen och lite febrig så

han vek ner sig i styrbordskojen under natten. Efter midnatt tog vinden helt slut tillfälligt men efter en stunds drivande kom en svag vindpust från sydsydväst. Ingen idé att plattlänsa utan alla båtarna runtomkring ”slörkryssade” norrut mot Björkskär, nu gick de riktigt stora båtarna om oss, det prasslade i genackrarna och porlade stilla om stävarna när de passerade i dubbla vår hastighet, 4 knop mot våra 2. En bit norr om Björkskär tog vi av inåt skärgården igen samtidigt som solen sakta steg upp ur Östersjön. Vinden avtog ytterligare och det började glesna i leden, när vi närmade oss Rödlögaleden dök flerskrovsbåtarna upp och swishade förbi. Inne vid Kålö kan man nog säga att det var ingen vind, bara avdrift... Conny hade nu kvicknat till och vi åt ett par mackor och en välbehövlig pilsner. Vid rundningen av Storholmen väster om Möja var vi förundrade över att vi inte kunde se ledarbåtarna komma söderifrån för rundning inåt skärgården vid Trulsör...

Även tätbåtarna måste alltså ligga i total bleke på andra sidan Möja! Det finns hopp!

Vi låg nu en liten flock på ett dussin båtar som sakta drev norrut längs Möjas nordvästra strand. Jag passade på att vila någon timme och när jag kom upp igen hade klungan glesnat något men vi hade fortfarande kontakt med S30:an. En svag kryss från nio-tiden utmed Möjas östra sida, då kanske vi kan komma ikapp dem! Vi jagade efter dem och såg att båtarna bakom oss gav upp och tog ner seglen.

Var vi sist nu? Det verkade nästan så, vi såg inga segel bakom oss!

Inte ger vi upp ännu fastän vi inte trodde på att kunna segla hela bana till slut innan målgången skulle stänga klockan 17. Vi räknade lite på kvarvarande distans, 25-26 Nm till målet, med fem knop skulle vi kanske hinna till klockan 15 men farten var mellan en och två... Snabbt telesamtal till tävlingsledningen som meddelade att ingen gått i mål ännu och att banan skulle kortas vid Trulsör och ändringen skulle strax

offentliggöras på
Facebooksidan. Hurra! Då var
det goda chanser att hinna de
sista elva NM!
Fortfarande lätta vindar men
vi såg hur S30:an framför oss
fick mer och mer fart och vid
11-tiden kom vinden även till
oss, då låg vi utanför
Kyrkviken på Möja. Vi
kryssade och höll koll på
S30:an vid ena rundningen låg
de 20 minuter före och vid
nästa bara en kvart. Bidevind
till halvvind ner mot
Fjärdholmarna som var sista
rundningen jagde vi dem men
då de rundat åkte deras
spinnaker upp och vi var
rökta. Med saxade segel gick
vi i mål klockan 13:15 efter
nästan 22 timmars kappsegling
utan några allvarliga
incidenter eller jobbiga
undanmanövrar. Skitkul!
Vi fortsatte upp mot Paradiset
vid Finnhamn där bryggan var
full med tävlingsbåtar som
vilade ut efter seglingen! Vi
trängde oss in bredvid den
andra träbåten i tävlingen
(som för övrigt vann första
upplagan av Kolfiberrodret för
tre år sedan).
Allmän förbrödring och en
vilsam eftermiddag innan

regattamiddagen anordnad i
tält vid gästhamnen av
Finnhamns Vårdshus och
prisutdelningen tog vid.
Nisse och Niklas Virving vann
med en NF och vi kom på en
blygsam men hedrande 86:e
plats!
Ytterligare en Gäddisbåt
deltog och det var Max
Nystedt med pappa Jan som
belade en 12:e plats med deras
SK30 Pani, bra seglat! (Inom
parantes sagt var det bara vi
två träbåtar med...)
Flera andra Gäddvikare deltog
men under andra
klubbvimplar, jag såg i vimlet
Hanna Johansson, Björn
Gustavsson och kanske någon
mer, hoppas det blir fler både
träbåtar och Gäddisvimplar
nästa år.
Tack Peter Skoglund och
Staffan Larsson med familjer
från Viggbyholms
Segelsällskap som ordnade
detta höjdararrangemang!

Tor Hedvall

Kanske är det dags nu.... SSGs valberedning kallar!

Du som har några år på nacken i klubben – kanske är det dags nu?

Eller du som är nybliven medlem – ta chansen att lära känna dina båtgrannar och din båtklubb och anmäl dig för att vara med i styrelsen eller i någon arbetsgrupp i vårt anrika segelsällskap.

Det är SSGs valberedningen som nu ber alla medlemmar om en extra reflektion – ideella viljor och insatser är ju navet i vår båtklubb och du behövs liksom din båtgranne.

Under hösten kommer nomineringarna att ta fart. Kontakta valberedningen

med dina nomineringar, tacka JA om du får en fråga och hör av dig om du har frågor eller vill ha mer info.

Vi i SSGs valberedning ser fram emot kontakt. Vi ses på hamnplanen, hörs på mobilen, möts i mailkontakt hälsar Johnne Svensson, Lasse Salomonsson och Gun Nilsson.

Kontaktuppgifter hittar du på hemsidan.

Gun Nilsson,
sammankallande i
valberedningen.

Mail:
valberedningen@gaddviken.se
Mobil: 070 44 19 19 4.

Och precis så här kul har vi!

 Svenska Sjö
Båtförsäkring på mina villkor

*"Hos oss får
du vara med
och dela på
överskottet"*

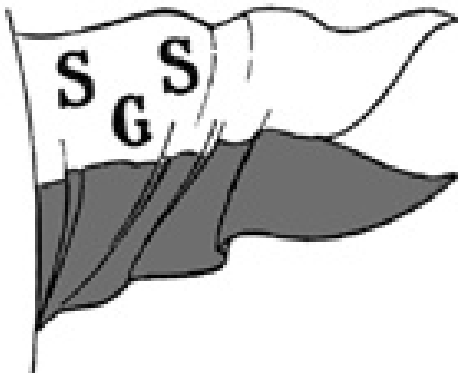
Josefin, Laser Radialseglare
i världsklass, kund och en av
våra 247 000 delägare.

Vi på Svenska Sjö har bara en sak för ögonen. Att ständigt utveckla de bästa båtförsäkringarna och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb. Genom Svenska Seglarförbundet är du delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som smidig skadereglering, mer omfattande villkor och resultatbonus för medlemmar. Nu får vi tillsammans pengar tillbaka för tredje året i rad! Du får vara med och dela på 4,2 miljoner kronor genom direkt bonus på 2018 års förnyelsepremie.

Så du kan tryggt gå in på www.svenskasjo.se om du vill veta mer eller räkna ut din premie.

B PP Sverige, Port Payé

AVS: Segel Sällskapet Gäddviken, Box 151 89, 104 65 Stockholm